

Література.

1. Мороз М. Соціально – педагогічна складова процесу медіації в конфліктних ситуаціях у підлітковому середовищі / М. Мороз // Збірник наукових робіт викладачів і студентів «Актуальні проблеми соціальної сфери». – Житомир, 2015 – 56 с.
2. Ерік М. Рунессон, Марі Лоран Гі Медіація конфліктів і спорів у галузі корпоративного управління / Ерік М. Рунессон, Марі Лоран Гі // Всесвітній форум з питань корпоративного управління. – 2007. – 34 с.
3. Управління змінами в організації. Керівник як посередник в розв'язанні конфліктів [Електронний ресурс]- Режим доступу : <http://ukraine-diplom.com/>

**НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТРОЛІНГУ
В СУЧАСНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ**

Коробова Н. І., студент

Науковий керівник: Догадайло Я. В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Поява контролінгу на підприємстві стала новим явищем в управлінні, яке пов'язане з реалізацією особливої функції в менеджменті, що забезпечує прийняття ефективних управлінських рішень на різних рівнях управління.

Контролінг – це один з найновіших напрямів інформаційно-економічного розвитку підприємства. В сучасних умовах господарювання інтерес до нього проявляється усе в більшій мірі. Питанням теорії і практики контролінгу присвячені дослідження зарубіжних, вітчизняних учених і фахівців, а саме: О.М. Ананькиної, І. Вебера, О.П. Градова, С.М. Петренка, А. Дайле, О.А. Дедова, С.В. Данилочкіна, Н.Г. Данилочкіної, Р. Ентоні, Р. Каплана, Г.О. Швиданенко, В.В. Лаврененко, О.Г. Дерев'янка, Л.М. Приходько, Д. Хана, Р. Манна, Н.В. Поліщука, Э. Майера, М.С. Пушкаря, Р. Хілтона, П. Хорвата, Ч. Хорнгрена, Х.Й. Фольмута, О.А. Зоріної, А.Г. Загороднього, Н.П. Шульги, О.М. Карминського, О.О. Терещенка, О.В. Портної, В.В. Червякової та ін.

Провідна фахова література з питань контролінгу походить переважно з англо- та німецькомовних джерел. Так, представники німецької економічної школи (І. Вебер, Д. Хан, П. Хорват, Х.Й. Фольмут та ін.) під поняттям "контролінг" здебільшого розуміють систему інформаційного забезпечення, планування та контролю. Найавторитетнішими представниками американської школи контролінгу вважаються Р. Ентоні, Р. Хілтон, Р. Каплан, Ч. Хорнгрен. На відміну від німецьких колег у своїх працях вони оперують здебільшого поняттями "управлінський облік" та "управлінський контроль" [1].

Кожен з фахівців визначає поняття контролінг зі своєї точки зору. Манн Р., Майер Е.М. [3] визначають контролінг як систему управління процесом досягнення кінцевих цілей і діяльності підприємства, тобто в економічному відношенні, умовно кажучи, це система управління прибутком підприємства. Хан Д. [6] дає наступне визначення - контролінг є системою інтегрованого інформаційного забезпечення, планування і контролю діяльності підприємства.

Пушкар М.С. [4] уявляє контролінг як інтегровану функцію логістики і контролінгу в управлінні підприємством, що визначається як сукупність процедур, що забезпечують ефективне оперативне і стратегічне планування та контроль. Фольмут Х.Й. [5] розглядає контролінг як цілісну концепцію економічного управління підприємством, що спрямована на виявлення всіх шансів і ризиків, що пов'язані з отриманням прибутку в умовах ринку. Проведений аналіз існуючих підходів до визначення сутності контролінгу показав, що, по-перше, найчастіше контролінг визначається як інтегрована система управління, по-друге, на сьогоднішній день контролінг вже не асоціюється тільки з контролем, або з системою управлінського обліку, або з системою інформаційного забезпечення підприємства.

Автор приєднується до погляду викладеному в роботі [2], що контролінг уявляє собою функціонально-відокремлений напрямок економічної роботи на підприємстві, що пов'язаний з реалізацією фінансово-економічної коментуючої функції в менеджменті для прийняття оперативних і стратегічних управлінських рішень. Оскільки контролінг є якісно новим рівнем управління підприємством, що реалізує результативний підхід до управління, застосування якого в умовах ринку є основою забезпечення успіху. Також, з точки зору методичних основ впровадження, контролінг слід розглядати як систему управління підприємством, що спрямована на досягнення правильних цілей з мінімально можливими витратами.

Контролінг є новою ефективною концепцією управління в рамках сучасного менеджменту. Основною ідеєю концепції контролінгу є підвищення ефективності оперативного та стратегічного управління підприємством за допомогою створення обліково-аналітичної системи, що представляє собою синтез елементів обліку, аналізу, контролю, планування. Предметом контролінгу є мікроекономічні процеси і явища на підприємстві, які характеризуються певними показниками-індикаторами в їх динаміці, та макроекономічні процеси в країні, які безпосередньо впливають на економіку підприємства.

Впровадження контролінгу впливає на підвищення якості та результативності управління за рахунок розстановки пріоритетів. Контролінг забезпечує керівників уже проаналізованою, узагальненою інформацією, що відноситься безпосередньо до проблеми, яку менеджеру належить вирішити. Актуальність впровадження контролінгу на українських підприємствах також обумовлена їх кризовим станом і відсутністю належної системи обліку, адекватної зовнішньому середовищі. Існує об'єктивна необхідність розвитку і впровадження контролінгу як однієї з новітніх концепцій ефективного управління підприємством.

Література.

1. Градов. А.П. Стратегия и тактика антикризисного управления фирмой / А.П. Градов, Б.И. Кузина. – СПб.: Спец. лит-ра, 1996. – 512 с.
2. Контроллинг как инструмент управления предприятием / [Ананькина Е.А., Данилочкин С.В., Данилочкина Н.Г. и др.]; под ред. Н.Г. Данилочкиной. – М.: ЮНИТИ_ДАНА, 2004. – 279 с.

3. Манн Р. Контроллинг для начинающих / Р. Манн, Э. Майер ; [пер. с нем. под ред. В. Б. Ивашкевича]. – М.: Финансы и статистика, 1995. – 304 с.

4. Пушкар М. С. Контролінг – інформаційно підсистема стратегічного менеджменту: монографія / М. С. Пушкар. – Тернопіль: Карт-бланш, 2004. – 370 с.

5. Фольмут Х. Й. Инструменты контроллинга от А до Я:/ Х.Й. Фольмут. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 288 с.

6. Хан Д. ПиК. Стоимостно-ориентированные концепции контроллинга / Хан Дитгер, Хунгенберг Харальд; [пер. с немец. Л.Г. Головач, М.Л. Лукашевич и др.]. – М.: Финансы и статистика, 2005. – 928 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ

Христофор А. В., студентка

Науковий керівник: Стогній К. О., ст. викл.

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Системи, які були першими розроблені для вирішення завдань управління на підприємстві, охоплювали лише сферу складського чи матеріального обліку. Їх поява була пов'язана з тим, що облік матеріалів з одного боку є джерелом різних проблем для керівника підприємства, а з іншого однією з найбільш трудомістких областей, що вимагають до себе постійної уваги.

Сьогодні ми спостерігаємо ситуацію, коли величезна кількість бізнес-структур потроху переносить "центр ваги" своїй повсякденній діяльності на інформаційні технології. Впровадження інформаційних систем, як і будь-яке серйозне перетворення на підприємстві, часто є складним процесом [1, с. 205].

Основні проблеми і завдання, з якими стикаються керівники підприємств при впровадженні інформаційних системи:

1. Відсутність постановки завдання менеджменту на підприємстві. Грамотна постановка завдань менеджменту є найважливішим чинником, що впливає, на успіх діяльності підприємства і на успіх окремих проектів. Відповідно необхідно провести часткову реорганізацію його структури і технологій ведення бізнесу.

2. Підвищення кваліфікації співробітників підприємства. Крім виконання звичайних робочих обов'язків, співробітникам необхідно освоювати нові знання і технології. Іноді може виникнути опір співробітників, який є перешкодою і цілком здатен зірвати або суттєво затягнути проект впровадження. Це викликано декількома людськими чинниками: звичайним страхом перед нововведеннями, консерватизмом, побоюванням втратити роботу або втратити свою незамінність. Що у свою чергу заторможує процес.

Впровадження більшості таких систем проводиться за наступною технологією: на підприємстві формується невелика (3-6 чоловік) робоча група, яка проходить максимально повне навчання роботі з системою, потім на цю групу лягає значна частина роботи з впровадження системи і подальшому її